Literatura.

Dr. Karel Loula, vrchní odborový rada v min. spravedlnosti, **Zákon o pracovních soudech ve znění všech novel,** 1940, str. 76, cena K 18.—.

Zákon o pracovních soudech č. 131/1931 byl již celkem čtyřikrát změněn. Prvé dvě novely — čl. IV. zák. č. 251/1934 a čl. IX. zák. č. 161/1936 — upravily některé v praksi pochybné otázky, týkající se způsobu řízení v pracovních sporech projednávaných u okresních soudů. Další novelisace č. 280/1938 odstranila obtíže, jež v praksi působilo ustanovení § 16, že jednání se mají vždy zúčastniti jen přísedící, kteří jsou stejného nebo podobného povolání jako strany. Poslední novelisace, uskutečněná vládním nařízením č. 308/1939, byla vyvolána nynějšími poměry a jak autor v úvodu spisu správně podotýká, zasáhla nejhlouběji do struktury zákona, neboť jednak podstatně změnila předpisy o odvolání a dovolání, jednak shrnula do nového znění § 42 s částečným doplněním předpisy obou prvních novel, čímž bylo dosaženo účelného zjednodušení a přehlednosti.

Spisek obsahuje úplné znění zákona o pracovních soudech v úpravě vyplývající ze všech novel. Připojuje na příslušných místech i původní znění a pro pochopení nových ustanovení též důvodové zprávy. Zároveň byly zařazeny i všecka důležitější soudní rozhodnutí. Připojen byl též text jednacího řádu s prováděcím výnosem.

Spisek bude vhodnou pomůckou pro praktické právníky, přísedící pracovních soudů a pro každého, kdo přichází do styku s pracovním soudem.

JUDr. Stanislav Jurášek, **Přírocí (moratorium) peněžních ústavů a podniků a předpisy o židovském majetku,** III. vyd., 1940, str. 174, cena K 30.—.

Jak již z titulu patrno, rozpadá se kniha na dvě části. První část obsahuje vlád. nařízení ze dne 27. března 1939, č. 86 Sb. o přechodném obmezení výplat vkladů u peněžních ústavů (peněžních podniků). Poměrně stručné nařízení (devět paragrafů) je pečlivě drem Juráškem komentováno. Praksi hlavně zajímá § 5, v němž jest ministerstvo financí zmocněno, aby v případech naléhavé hospodářské potřeby povolilo výjimky z ustanovení §§ 1 a 2. Výstižně komentuje Dr. Jurášek právní povahu tohoto povolení: »Neukládá povolení k výplatě, udělené ministerstvem financí podle § 5, povinnost peněžnímu ústavu uvolněný vklad vyplatiti. Svolení toto jen značí, že peněžní ústav, vlastně jeho orgán, nebude trestán, vyplatí-li žadateli uvolněnou částku. Vždyť povolení ministerstva financí nikdy též peněžnímu ústavu neukládá za povinnost vyplatiti uvolněnou částku, nýbrž jen stanoví, že proti uvolnění (příp. výplatě) nemá min. financí námitek s hlediska moratorního nařízení.« — Bývalo by vhodné upozorniti na to, že ministerstvo financí při dnešní praksi považuje se skoro vázáno stanoviskem peněžního ústavu a že v případech, kde peněžní ústav a jeho dozorčí svaz výplatu odmítají, tedy ani ministerstvo financí povolení neuděluje. Které jsou konkretní případy »naléhavé hospodářské potřeby«, v tom směru Dr. Jurášek otiskuje všechny příslušné výnosy min. financí.

Druhá část spisu, věnovaná předpisům o židovském majetku, uvádí nejprve výnosy ministerstva financí o uvolňování peněz židům, dále vyhlášku ministerstva financí ze dne 10. listopadu 1939, kterou se ukládá židům skládati nájemné a pachtovné z nemovitostí na vázané účty u devisových bank a výnos ministerstva vnitra ze dne 3. dubna 1939 o výplatě pojistných sum, odkupních sum, neb zápůjček na pojistky židům soukromými pojišťovnami, vesměs s komentáři autorovými.

Nejobšírněji komentováno jest nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 21. června 1939 o židovském majetku, které otištěno jest také v autentickém znění německém. Dr. Jurášek ve svém komentáři zaznamenává veškeré výklady, které k tomuto nařízení již vydal Říšský Protektor a přihlíží k obdobným předpisům platným v Říši.

Že publikace Dr. Juráška těší se oblibě, jest patrno z toho, že od dubna m. r. vyšel spis již ve třetím vydání.*) Koblížek.

*) Dr. Jurášek právě vydal dodatek (cena 13 K), v němž otiskuje a komentuje vyhlášku min. financí ze dne 23. ledna 1940 o výběrech ze židovských účtů u peněžních ústavů a o platech ve prospěch židů, třetí a čtvrtý prováděcí výnos k nař. o židovském majetku, jakož i nař. ze dne 26. ledna 1940 o vyřazování židů z hospodářství Protektorátu s prováděcími výnosy.